

ВЪЩИЦА-ВЕХТОШАРКА.

Недѣйте отминава, господа!
 Сждбата ви показа тазъ посока!
 Разгледайте съ вниманье мойта стока!
 Все има тука нѣщо за бѣда
 Защото въ моя магазинъ —
 Катъ него на земята нѣма ни единъ —
 Не ще намѣришъ ти прѣдметъ
 Безвреденъ за човѣци и за свѣтъ.
 Тукъ нѣма ножъ, отъ който не е текло кръвъ,
 Тукъ нѣма чаша, изъ която въ здраво тѣло
 Отрова жежка да не се е лѣло,
 И накитъ, кой не е билъ сладка стрѣвъ
 За прѣлѣстенитъ жени, и мечъ неизневѣрилъ,
 Или пѣкъ дебнишкомъ противникъ незамѣрилъ.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Ехъ, лелйо, криво май разбирашъ ти вѣка.
 Що бѣше, мина вече! Що мина, бѣше вече!
 Изваждай ново на ржка,
 Салъ ново може ни привлѣче.

ФАУСТЪ.

Забъркахъ се надлъжъ-наширъ!
 Попаднахъ сѣкашъ въ панаиръ!

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Тазъ цѣла паплачъ все „нагорѣ“ кряска.
 Ти тласкашъ, мислишъ ти, а тя те тласка!

ФАУСТЪ.

Че кой е туй?

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Разгледай я добръ!

Лилить